ЗОРЯ

"The star"

Інформативно-суспільний тижневик — Information's weekly

Рік I. ч.4. Міттенвальд 5. [illegible]. 1946

М.С.:

ПЕРЕД ВИБОРАМИ.

Напевно кожному мешканцеві нашого табору стало радісно на душі, що от нарешті й наш табір матиме можливість справді демократичним способом покликати, голосами більшости, до кермування таборово-громадськими справами, таких людей, що на це собі вповні заслуговують та здобудуть довіря своїх співви- борців.

Наш український народ вже в давну-давнину вибирав свою старшину вільним голосуванням, бо був переконаний, що тільки тоді та людина, як вибранець народу, має повне право заступати інтереси широкого загалу- громадян, та що тіж громадяни покликаючи до проводу людей - водночас зобовязуються слухати ту владу та повинуватись її розпорядженням та наказам.

Отже демократична форма вибирання провідників в Україні - не нова.. Її знали наші предки й нею послуговувалися ще в часах нашої славної Княжої Доби. Вже ті давні наші пра - щурі вміли доцінювати голос народу. Всі важливі справи, що торкались громади, волості чи навіть цілого народу - завжди обговорювано на спільних нарадах- зібраннях - вічах. І саме на них рішали про всі важливі постанови, шукали середників і способів, запобігти злу, направити якусь кривду чи підприйняти якийсь важливий крок оборони перед ворогом; захистити людину, громаду й суспільність перед загрозою знутра й зовні. Оце були справи, що інтересували загал, проте цей загал спільними силами обмірковував їх, спільно вибирав своїх представників(звичайно найстарших) і спільно з ними захищав своїх інтересів та боровся за кращі умовини свого прожитку.

Відомим є, що тоді, коли була між громадою згода й добра розумна виміна думок та зосереджене одностайне рішення (щойно), тоді народ зумів завжди обстояти свої права на життя, захистити волю, скріпити свої позиції внутрі та оборонитись перед зовнішним скритим і явним неприятелем.

Натомість, коли бракло згоди, коли інтереси національні й загально-громадські, заступили приватні й міжусобні, тоді наступав занепад, що йшов у міру розбрату, а в результаті прийшли другі, [illegible] накинули не лиш чужі закони, але навіть думку свою вложили тим, що не зуміли узгіднити й кер-

кермуватись своєю волею і правом!
Цю втрату відчув наш народ у цілій величі. ширині
й наслідках, але було запізно.
У другій добі нашого минулого, за часів козацьких
відроджується і набирає сили й права вільний г о л о с.
Козацька братія ще більш здемократизувала своє внутріш-
нє життя. Вони ввели вільний вибір свого зверхного стар-
шини- отамана- гетьмана та інших козацьких зверхників.
Раділи своїм успіхом, бо он, кожний з них, сірих коза -
ків-бійців мав право сказати й своє слово та вибрати
старшину на те, щоб вибраний мав право наказувати, вер-
ховодити та заступати справи цілої козацької братії, по-
магати їм, дораджувати та, як що того треба, провадити
їх в бій з наїздником- ворогом за вольності козацькі, за
віру православну; а виборець тимсамим накладав на себе
обовязок слухати старшини та йти разом із ним хоч би й
на смерть за ту святу волю, за правду, за народ!
Нажаль в наслідок крамол та особистого честилюбія,
а то й чужого впливу, насилля й денунціяції, занепадає
і ця козача слава й воля.
І от тоді, коли навіть в західній Европі ще ніхто
й не думав про демократію й демократичний устрій прав-
ління, в час абсолютизму й деспотії,- наша козацька дер-
жава створила й берегла своїх козацьких демократичних
вольностей, до часу, коли чужий деспотизм і тут не зруй-
нував цієї волі та не накинув свого насилля і терору.
Третій період відродження в Україні демократії -
це 1917.р. на час української державности, котра із своєю
появою ввела (може навіть за-великий) демократизм та ним
кермувалась...
І тут не можна всяких невдач у демократизмі. Суть
в тім, як хто ту демократію розуміє. Бути більшим демо-
кратом від демократії взагалі, це також явище шкідливе,
так як з другої сторони голосити демократію "найдемок-
ратичнішою" тільки в себе, а діяти методами скрайнього
тоталізму й д и к т а т у р и - це фікція і о б л у д а!
Демократія - це воля і сила народу; отже й сама
вона мусить служити тому народові, що її визнає та нею
кермується. Це одначе не означає вже розперізаности й
сваволі. Відомо, що й демократія має своє правосуддя.
І так, як боронить одиницю і суспільство, так і карає
проступки супроти одиниці, суспільности й нації.
Отже демократія визнає с в о б о д у н а р о -
д а м і л ю д и н і і цілості, але вперших чергу дбає
про свої інтереси, цебто інтереси даного народу й дер-
жави, яка є найвищою зорганізованою одиницею!

Проте добро й т і л ь к и д о б р о цілости наці-
ональних інтересів, в першу чергу, треба мати на увазі ви-
борцям і вибраним. Тим добром кермуватись треба навіть
у найнижчих клітинах організованого життя, тимбільше
нам українцям, що відказані на свої власні сили, і лиш
у залежности нашої праці натуги й єдности, залежатиме
наше сучасне та найближче майбутнє!

Йдім до виборчих урн із свідомістю, що вибираємо
людей лише таких, що дають запоруку чесної праці і зма-
гання за кращі дні нашої спільноти, котрим добро Бать -
ківщини буде вище їхніх особистих чи класових інтересів,

та котрі своєю [illegible], гідністю і справедливістю зас-
луговують собі [illegible] тепер на наше довіря та не зловжи-
ють того довіря в близькому майбутньому.
Певність і довіря можемо мати лише до тих людей,
що мають чисту совість минулого, та що кермувалися і
кермуються в першу чергу, добром Батьківщини, котра є
їм дорожча від хвилевих еміґрантських конюнктур, бо ті
люди напевно й надальше не зловжиють нашого довіря. на-
ших голосів, а навпаки, як правно-окликані заступники
й провідники, будуть опікуватись нашою громадою якнай-
краще; засткпатимуть нас перед небезпеками й злобними
підступами, бо їм світитиме добро цілости нашого долта-
ного, але геройськи видержливого, народу!
Не фабрикуймо багато виборчих ліст! Не роздрібнюй-
мо себе зайво, не проваьмо нечесної агітації, не ширім
огірчення серед своїх і чужих,- лиш як дозріла збірнота,
як сини й дочки однієї Матері обнімім "найменшого брата"!
Селяни й робітники, учителі й культурно-освітні пра-
цівники, інженери й лікарі, спортовці й учні, багатші й
убогі-всі ми о д н а с і м я, в с і х н а с турбує
і давить одна тверда доля скитальщини, всі терпимо за
одну ідею, всі змагаємо до одної мети, проте й до на-
ших таборових виборів, до урн виборчих, йдемо з однією
думкою: в и б р а т и л ю д е й ч е с н и х ,
с в і д о м и х, н а ц і о н а л ь н о з а п р а -
ц ь о в а н и х і в і р н и х н е тимчасовій конюн-
ктурі, але Б а т ь к і в щ и н і, її стражданням та
г е р о й с ь к і й б о р о т ь б і !!

Щоб, коли повернемо до Неї, Вона прийняла нас, як своїх
вірних синів, котрі й серед найважчих обставин, в дале-
кій чужині, жили й працювали для Неї й кермувались тіль-
ки добром загальним, національним, добром Рідного Краю!

т Т т

О. Олесь:

"...В маленьких людях - дух малий...
Вони малі -малого тільки й хочуть.

Ідуть дорогою, не збочуть,
Бояться ночі, навіть мли .

: :

В великих людях - вільний дух
До віка людського прикутий...

Їх вабить крила розгорнути,
Їх кличуть простір, воля, рух !

с С с

ПРИЙДЕ ЧАС, КОЛИ НЕ СЛОВАМИ БУДЕМО З'ЯСОВУВАТИ СУТЬ
НЕВМІРУЩОЇ СТРІЛЕЦЬКОЇ І Д Е І ! / Е. К./

++

М.С.:

Е В Р О П А   С Ь О Г О Д Н І

(продовження) 3.

До держав, що находяться в доволі складному положенні належить І т а л і я. Ця країна, що так як і Німеччина стояла в збройному змаганні з Західними Аліянтами, опамяталась найскорше й зручно, чи незручно відскочила з цього кола смерти в надії, що після розгрому Німеччини буде грати таку саму роль, як це було після першої світової війни. Але тим разом справа стала відразу ясною; а саме Аліянти, беручи під увагу скомпліковане положення та поставу італійського народу- ніяк не дозволили італійцям на більші вільні рухи, чекаючи аж певний протяг часу дасть можливість опридiлити ту країну до категорій вільних держав. Це почасти сталось вже тепер, але італійцям ще далеко до повної волі.

Зміна політичного устрою -перехід з монархії в республіку - дещо вияснив ситуацію і, може посилив Італію не так внутрі, як назовні, доказом чого може бути заява англійської кермівної Партії Праці, але на ділі Італія і надальше борикається з всякогорода труднощами. Ті труднощі є двоякого / в грубшому/ характеру: 1/ Італія лежить в сусідстві совєтської Югославії, інтереси якої сягають, мабуть не лиш до Трієсту /як дехто думає/ але далеко дальше. Ті інтереси сягають до Африки, до кордонів Франції і звідтам дальше...

Сучасну слабіть Італії дуже добре бачить східній аліянт, проте вживає всіх заходів, старань, дипломатичних і позакулісових махінацій, покликуючись при тому на всі правні й безправні інтереси Югославії, з однієї сторони, а з другої пускає в рух великий пропагандивний апарат у нутро Апенінського півострова, щоб, коли не вдасться при помочі югославянських "інтересів" добути для себе Трієст і "податків", то посилити, поки дасться свої впливи внутрі цієї розбитої країни й згодом висувати різні "благородні" і "найдемократичніші" гасла в "обороні" цієї країни перед західним капіталізмом, а може й ще перед ким...

2/ Присутність аліянтських військ каже Італії числитися з ними може більше, як цього ій хотілося б та звертати свої очі таки в сторону Заходу, бо Схід під сучасну пору ,крім комуністичної літератури, пропаганди й "безплатних"агентів -- нічого більше не дає, натомість Захід сяк -так обороняє італійського Трієсту й [illegible] пониження [illegible]енних відшкодувань, якого так домагаються совєтські "миролюбці". Коли отже додати ще труднощі господарсько-економічного характеру та нестабільної позиції нового республіканського уряду й заворушення раз комуністів, раз монархістів - маємо образ сучасної Італії, котра ані тепер ані в найближчому майбутньому не матиме спромоги вповні висвободитись. Це ій вдалося б відносно Заходу, але, якщо залише її Захід, то накриють її "цікунчі" крила Сходу. Змінитись може лиш тоді, коли остаточно вирішиться доля не лиш Італії але взагалі всіх тих держав, що вже скорше чи пізніше, спершу стали сусідами, а згодом опинились таки в горнилі " всеобщего катьолка". Поки цей "катьо-
[illegible] нічого на краще не зміниться.

П Р О Р О К У В А Н Н Я .

+++++++++++++-+++++++++

Йоган Готфрід Г е р д е р (1744 - 1803), німецький філософ і етнограв віщує в 1769.р. таке: " Україна стане колись новою Грецією: прекрасне підсоння цього краю, весела вдача народу,його музичний хист, родюча земля,колись прокинеться. З тільки малих племен якими чейже були колись греки,повстане велика,культурна нація і ii межі простягнуться до Чорного моря,а відтіля ген,у далекий світ."

Йоган Георг КОЛЬ /1808 - 1878/,великий учений і мандрівник,у книзі "Пі Украіне" пише:

"Немає найменшого сумніву,що колись велитенське тіло російськоі імперіі розпадеться,й УКраіна стане знову вільною і незалежною державою.Час цей наближається поволі але не ухильно. Украінці є нація з власною мовою, культурою та з історичною традицією. Хвилево Украіна роздерта поміж сусідами. Але матеріял для будови украінськоі держави лежить готовий. Коли не сьогодні, то завтра з"явиться будівничий, що збудує з тих матеріялів велику й незалежну украінську державу".

Карель Гавлічек Б о р о в с ь к и й (1821 - 1856), чеський письменник і громадський робітник, у статті "Слован а Чех" пише:

"Малорусь-Украіна - це постійне прокляття, котре самі над собою проголосили іі гнобителі. Так наб ними мститься пригноблена воля Украіни...

Доки не буде направлена кривда заподіяна украінцям, доти н е м о ж л и в и й   с п р а в ж н и й   м і ж - н а р о д н и й   с п о к і й !"

Тарас Шевченко : " Встане Украіна -світ правди засвітить, і помоляться на волі невольничі діти !"

++

БІЛОРУСЬ У БОРОТЬБІ

==================

/УПС/ Орган Білоруського Визвольного Руху "Рух" в статті " На землях Білорусі" --пише:

"Життя окупованоі Білорусі знаходиться зараз під знаком трьох важливих явищ : 1. зміцненого політичного терору, 2. масового переселення, 3. широкоі повстанськоі боротьби".

ПОЛІТИЧНИЙ ТЕРОР;

З приходом більшовиків зразу почались масові арешти, екзекуціі, ссилки...Нищенні підлягали не тільки нечисленні в нас фактичні німецькі вислужники й колляборанти, але увесь національний сільський і міський актив, майже вся народня інтелігенція. Цей терор з деякими хитаннями в своій силі, із своіми припливами ц відпливами триває до нині. Большевикам недвозначне йде про остаточне зломання національного хребта білоруського народу, про фізичну ліквідацію усього елементу упірного на національну

русифікацію і колоніяльну великодержавницьку економічну політику червоної Москви.

МАСОВЕ ПЕРЕСЕЛЮВАННЯ:

Одним із засобів маскованого більшовицького терору в Білорусі є масові ссилки, виселення і переселення. С с и л к и , це примусовий вивіз з Білорусі поодиноких людей чи сімей. Але й ці поодинокі ссилки приймають часто масо_ві розміри. В и с е л е н н я -характерні вивози відразу цілих груп, наприклад цілого села, чи цілої оселі. П е р е с е л е н н я -це перекидання великих груп людей з одного місця на друге. Місце переселених займають звичайно прислані небілоруси, люди привезені з іншого місця, найчастіше з-за Уралу. Якщо це все й робили більшовики і до цеі війни, то масове переселення людей, переселення, що обіймає зразу мільйони, большевики наслідуючи приклад Гітлера, примінюють в себе тепер це на всіх зайнятих теренах.

ПОВСТАНСЬКА БОРОТЬБА:

Коли червона більшовицька армія окупувала знова білоруські землі, ліси Білорусі роїлися від повстанських віддилів, що вели завзятий змаг з німецьким окупантом. Ця партизанка складалася як з білоруських повстанських відділів, так із відділів керованих Москвою. Льокально стрічалася і невелика польська партизанка.

..."Партизанка керована Москвою ,з її прихилдлм, зліквідувалася. Але решта партизан з ліса не вийшли і большевики відразу стали перед подібною проблемою, перед якою стояли й німці. Спочатку антибольшевицька партизанка не мала такого розмаху, як антинімецька. Та скоро заведена Москвою політика жорстокого масового політичного терору, політика ссилок і переслідувань, значно побільшила партизанські ряди.

Щоб відрізати доплив нових сил в партизани, більшовики зарядили мобілізацію всіх мужчин від 18 - 35 року життя. Вислід того кроку був зовсім противний, бо велика частина мобілізованих, замість у мобілізаційні пункти, пішла в ліс.

Білоруська партизанка концентрується головним чином у великих лісах /Налибоки, Біловежа, Полісся, Баратівські й Вячижські ліси/ . З Біловежської партизанської бази акція ведеться як у напрямі на схід так і на захід від лінії Керзона. Польська варшавська преса часто жаліється на партизанські " банди" , що господарять по всій Білосточчині і виходять звичайно з Білостоцьких лісів.

Білоруські партизани мають сталий контакт із партизанами інших народів. Йде організація й координація партизанських акцій поодиноких народів. Відбуваються конференції між представниками партизан Прибалтики, Білорусі, України й Польщі та існує між ними сталий контакт".

o o O o o

" НЕ ЗАБУВАЙМО ПРО МЕЧ, УЧІМОСЯ МІЦНІШЕ ТРИМАТИ ЙОГО В РУКАХ " / С. П./

++

ЛІТЕРАТУРНА СТОРІНКА

М.С.:

ПАВЛО ГРАБОВСЬКИЙ
(1864 - 1902)

Павло Грабовський, це велика і водночас трагічна постать, що жила й діяла в другій половині девятнадцятого століття.

Грабовський, це поет, громадянин і політвязень-мученик за правду, яку любив, для якої трудився та страждав по засланнях і царських тюрмах далекого сибірського Іркутська й інших катівень царської імперії.

Грабовський народився в 1864.р. в Охтирському повіті , на Харківщині. Початкові науки побирав він в охтирській бурсі, а в дальшому, від 1879.р. був він слухачем харківської семінарії, де пробув три роки, до 1882.р.

І от вже в зарання його молодости він виступав між своїм довкіллям, як один із тих, що не боялися сказати правду в очі хоч би й самому цареві. Це було й причиною, що Грабовський мусив покинути семінарію. Того ж 1882,року його арештовано й як непевного і непримиримого,супроти царату -чоловіка, продержано під поліційним доглядом аж до 1885.р.

Увільнившись з під догляду царської "охранки", Грабовський працює по різних харківських часописах і журналах. Одначе в осені того ж року забрали його до війська, й як "небезпечного", вислали в далекий Ташкент. І тут не залишили його в спокою. Бо наступного року знова арештували і продержали в тюрмі, а 1888.р. вислали його царські посіпаки в Іркутську губернію,

Далека непривітна чужина, холод і голод та строгість царських доглядачів з одної сторони, та туга за Батьківщиною- з другої, підкосили й так постійними переслідуваннями й тюрмами, підірване життя поета й він вже ніколи не побачив дорогої України й прегарних пшенично-золотих ланів.. Помер на холодній Сибірі в 1902.р

Жив, як поет, громадянин і неустрашимий оборонець волі й прав свого безталанного народу, й помер, як герой, як мученик царського режиму. Впав,як воїн на полі боротьби за краще завтра своєї Батьківщини. Проти царату виступав тому, бо цей ставився ворожо до всякої поступової думки й національно-визвольних ідей української нації, в обороні яких,він, як послідовний заступник , терпів і життя своє віддав !

На літературне поле виступив Грабовський у 90-х роках минулого сторіччя. Його літературну спадщину можна поділити на: твори оригінальні, що охоплюють поезію і прозу та критично-публіцистичні письма, й переспіви та перекладання з чужої літератури.

З поезій появились перші "Проліски", що вийшли друком у Львові 1894.р, як твори Павла Граба. Дальше по черзі появились: "З чужого поля"- 1895.р., "Доля"- 1897.р., "Хома Баглай"- 1898.р., та "Кобза".

Перекладав і переспівував твори: Едгара По, Тома Гуд-а, Кучер-а, Байрон-а, Лонгфелов-а, Вальтер Скот-а, Ади Негрі, Улянд-а й багато інших.

Замітне є те, що Грабовський в літературних творах не відшукує нових напрямів і шляхів. Його поезія(проза також), є проста, написана гарною чистою мовою і дзвінким милозвучним віршем. В своїх поезіях передає гадки й почування не лиш особистого характеру, але в них порушує ширші, загально національні й людські питання, виступаючи скрізь супроти понижених і покривджених. Проте і в писаннях намагається викликати нехіть до ворогів і гнобителів, ставлячи натомість симпатію і прихильність до всіх тих, що терплять в імя ідеї правди й волі, для якої він сам трудився, жив і страждав.

о О о

П.Грабовський:

ЗАСПІВ.

Мало жив я, та чимало
Поблукав по світу;
Моє серденько шукало
Ласки і привіту.

Степи, гори, чи діброви-
Все я переходив,
Та приязні і любови
Ніде не находив.

Повертав нераз я з поля
В городи і села,
Та не бачив, де та доля
Щедра і весела.

До людського горювання
Скрізь я прислухався,
Сумний голос безталання
На папір прохався.

Закипали в душі сльози,
Дивлючись на муки,
І зривались тихо з кобзи
Нерозважні звуки.

99999

До МАТЕРІ.

Мамо - голубко! Прийди подивися,
Сина од мук захисти:
Болі зі споду душі піднялися,
Що вже несила нести.

Мамо - голубко! Горюєш ти, бачу,
Стогнеш сама у журбі;
Хай я одинцем конаю та плачу,
Важче безмірно тобі!

Може до тебе вже більш не прибуду..
Не дорікай, а прости,
Та од людського неправого суду
Сина свого захисти!

ХАЙ ТЕМНІЮТЬ ВИДНОКОЛИ.

Хай темніють видноколи,
Хай страшніш гремлять гро .
Не зверну я вбік ніколи,
Не піддамся силі тьми!

Збережу я віру світлу,
Не зречусь надій святих,
Не хилитимусь по вітру
Раз до цих, а раз до тих.

Знаю: згине все погане,
Не подужа зло добра;
Рід людський за правду (стане
Хоч неправді й потура.

+++++++++++++++++++++++++

ВАЖНІШІ ПОДІЇ ТИЖНЯ.

Найважнішими подіями цего тижня можна вважати спробі акції нищівного діяння атомової бомби, що в останніх днях набрала великого розголосу по всій земській кулі.

Одні твердять, що сила атомової бомби не є така страшна, принаймні на водах, та во нищівність її далеко не досягла таких розмірів, як того сподівались. Другі ж навпаки, пишуть і говорять, що вислід вправ з атомовою бомбою зовсім задовільний; головно вповні вдоволила ця спроба самих аранжерів цієї дослідної акції та військовиків, котрі висловлюються з признанням та ствержують, що сила й нищівність атомової бомби є велика..., в кожному разі більша від будьяких інших нищівних середників.

Дивним було для самих аранжерів та ріжних вчених і експертів, коли побачили, що кози , які були призначені як дослідний експеримент, після вибуху страшної бомби, прекрасно заїдали смачне свіже сіно... В результаті показалось, що нищівність бомби є сильніша в повній віддалі, натомість менша в найближчому радіюсі. Проте вона й кораблів та кіз не пошкодила, бо вони були найближче поля -радіюса вибуху бомби.

Другою подією є та, що паризька конференція радить і щераз радить, але... безуспішно. Перегукуться, розгеджуються, то знову заперечають собі взаїмно. Головною проблемою і надальше залишається Тріест, але крім того Тріесту є ще багато інших справ, що з причини труднощів їх полагодження, прямо бояться їх поруш.вати, щоб не затемнювати справи щебільше, бо вона й так темна ,як хмарна осінна ніч.

Ця паризька перманентно- безуспішна рада починає деяких політиків нервувати, а деякі з них взагалі потонули в песимізмі й радять, щоб радити, хоч наперід знають, що з цієї наради нічого путнього не буде.

Третьою подією тижна є промова англійського премієрміністра Е т л і, котрий сказав, що в Палестині треба завести порядок безогляду чи це подобається жидам чи ні. Бо не можна допустити, щоб жидівські терористи нищили державне добро, вик.дали в повітря мости та інші устаткування, а що більше ніяк не можна допустити, щоб ті ж терористи поривали англійських старшин, як закладників. -Хай жиди знають- сказав Етлі- що не Англія, а Німеччина почала їх/ жидів/ дощентно винищувати, натомість Англія стала в їх обороні..

ТАБОРОВІ ВІСТІ.

.... Пройшлої неділі в нашому таборі- Міттенвальді-відбулись великі врочистості з нагоди Празника Пресвятої Євхаристії, що було перенесене на ту неділю. Величаву Полеву Службу Божу/ під голим небом/ відправив парох табору - о. Богдан С м и к. Знамениту проповідь виголосив о. М.Кравчук. Співав церковний хор під батутою о. В. Тарнавського. Після Служби Божої відбувся гарно зорганізований похід з Володимирівським Хрестом та Найсвятішими Т а й н а м и, довкола нашого табору. Назагал враження, організація і зміст цього небуденного, гарного свята, що відбулося саме в Річницю в і д н о в л е н н я У к р а ї н с ь к о ї Д е р ж а в и /3о.6.41. - 30.6.46./-було імпозантним ; Мешканці нашого табору будуть довго споминати це таке гарне й миле велике с в я т о незабутнього тридцятого червня 1946.р.

Таборова хроніка на весело ...

Передвиборчі приготування....

шукає поради....

цей шукає за головою...

дивується....

... не хоче....

ас."Зоря" видає і редагує колегія, Блок 5/21.адмін. бл.1/2о2